

TERRA, TE IUBIM!



ANUL I, Nr.1/ iunie 2017

REVISTA CONCURSULUI JUDEȚEAN "TERRA, TE IUBIM!"
CAEJ, poz. 142, ȘCOALA GIMNAZIALĂ "PRINCIPESA MARIA" SINAIA

Coordonator proiect: prof. învăț. primar Popa Simona-Georgeta

ISSN-L 2559 - 4478

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Coordonatori revistă

Prof.înv.primar Popa Simona-Georgeta

Prof . înv.primar Moldoveanu Florența

Institutor înv.primar Banu Andreea

Avrămescu Irina –Centrul Cultural ”Carmen Sylva” Sinaia

Redactori

Prof.înv.primar Popa Simona-Georgeta

Directorul Școlii Gimnaziale ”Principesa Maria” Sinaia

Prof.Rădulescu Rodica

ARGUMENT

Resursele naturale neregenerabile limitate și utilizarea irațională a acestora obligă omenirea să găsească soluții de valorificare a unor tehnologii energetice curate și inteligente. Impactul asupra mediului prin arderea combustibililor fosili este considerabil, de la emisiile de CO₂, metan, oxid de azot, până la accentuarea efectului de seră, ploile acide, încălzirea globală și schimbările climatice.

În acest context există un consens global privind găsirea unor soluții de prevenirea și reducerea impactului schimbărilor climatice, promovarea unor metode de dezvoltare economică responsabile și durabile pentru a asigura echitatea generațiilor prezente și viitoare.

În 1992 la Conferința Națiunilor Unite pentru Mediu și Dezvoltare de la Rio de Janeiro s-a elaborat planul de susținere a dezvoltării durabile, numită Agenda 21, ce integrează dezvoltarea economică și protecția mediului în obiectivul de dezvoltare durabilă. Declarația de la Rio stabilește că "Oamenii au dreptul la o viață sănătoasă și productivă în armonie cu natura; națiunile au dreptul suveran de a exploata resursele proprii, fără însă a cauza distrugerii ale mediului în afara granițelor proprii". Accentul s-a pus pe realizarea convențiilor referitoare la schimbările climatice, diversitatea biologică (conservarea speciilor) și stoparea defrișărilor masive.

Proiectul își propune o abordare a educației pentru mediu și dezvoltare durabilă în rândul elevilor și al profesorilor, de la cercetarea explorativă la acțiuni responsabile.

Scopul proiectului - formarea unor atitudini motivante în spiritul respectului pentru mediu, stimularea elevilor să acționeze pentru găsirea și aplicarea de soluții durabile în relaționarea cu natura și stimularea potențialului artistic-creativ al elevilor.

Obiectivele proiectului:

- conștientizarea și sensibilizarea elevilor privind importanța menținerii unui mediu natural curat.
- stimularea interesului elevilor pentru cunoașterea și ocrotirea mediului;
- stimularea creativității și spiritului inovativ al tinerilor;
- consolidarea colaborării între școală - familie - comunitate în scopul dezvoltării atitudinilor de protejare a mediului înconjurător;
- conștientizarea dimensiunii globale și a rolului fiecăruia dintre noi ca cetățean global (Gandeste global – Actioneaza local);

**Coordonatorul proiectului,
Prof.înv.primar Popa Simona-Georgeta**

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ, EDUCAȚIE PENTRU VIAȚĂ

Prof.înv.primar Ana Clara Grecu

Liceul Tehnologic CAROL I, Valea Doftanei

Cel mai frumos dar pe care noi, oamenii, l-am primit, este *viața*. Creștem încet, încercând zi de zi să ne adaptăm mediului din care facem parte, să ne integrăm. Integrarea înseamnă cunoaștere, înseamnă să înveți cine ești și ce rol ai în tot ceea ce te înconjoară.

Cunoașterea începe din prima zi de viață, se continuă cu anii preșcolarății, ca apoi, o dată cu intrarea în școală, capătă noi valențe. Aceasta nu se termină niciodată, ea este un proces care se desfășoară de-a lungul întregii noastre existențe.

La intrarea în școală, micul bobocel vine cu un bagaj de norme și deprinderi legate de modul în care interacționează cu mediul. Aceste deprinderi, însușite în familie sau grădiniță, trebuie întărite pozitiv constant, pentru a se transforma în automatisme.

În activitățile propuse de curricula școlară, educația pentru mediu ar trebui să ocupe un loc deosebit de important. Numai în măsura în care copilul înțelege legătura indisolubilă dintre om și mediul natural, viața pe Pământ poate continua.

Pentru că este mai ușor să formezi mentalități decât să le schimbi, educația pentru o relație sănătoasă cu natura, pentru respectarea acesteia și ocrotirea ei, trebuie începută de timpuriu și realizată prin cât mai multe și variate activități. Educația ecologică în școală are ca obiectiv principal nu numai însușirea de cunoștințe, ci și formarea de atitudini și valori, care, puse în practică zi de zi, să stopeze degradarea continuă a mediului, să păstreze vie ideea conform căreia, de sănătatea naturii depinde sănătatea planetei și, implicit, a fiecăruia dintre noi.

Educarea tinerei generații în spiritul respectului pentru mediu, pare o sarcină destul de dificilă în era digitalizării globale, însă, în realitate, este mai ușor decât am putea crede. Copiii sunt întotdeauna deschiși noilor experiențe și au un spirit de observație care le este definitoriu. Orice lecție pe care o desfășurăm la clasă poate să se constituie într-un prilej de educare și formare a unui mic ecologist. În plus, accesul nelimitat la informație este un avantaj, permițându-ne să studiem, de exemplu, efectele topirii calotei glaciare, inundațiile, alunecările de teren cauzate de defrișările excesive etc.

De asemenea, ne putem folosi de exemple din viața lor de zi cu zi, de documentare despre efectele aruncării de deșeuri în apa râurilor/mărilor/oceanelor, a gumei de mestecat pe stradă, a pet-urilor în păduri sau poienițe. Simplul gest al realizării unui colț viu în sala de clasă, ne poate da prilejul de a iniția discuții legate de condițiile de viață ale plantelor și, de aici, la întrebări legate de dispariția unor specii de plante, de apariția deșerturilor, de legătura care există între respirația plantei și a omului.

Uneori credem, greșit, că elevii sau copiii noștri sunt prea mici pentru a înțelege efectele pe care le au acțiunile omului asupra mediului. Dacă îi observăm cu atenție, putem vedea că, de fapt, ei fac anumite greșeli în interacțiunea zilnică cu mediul tocmai pentru că nimeni nu le-a spus ce se va întâmpla dacă nu vor respecta natura.

Cel mai adesea, noi adulții suntem cei care dăm un exemplu negativ celor mici. Implicarea noastră în proiecte ecologice, în acțiuni de curățare a mediului etc.

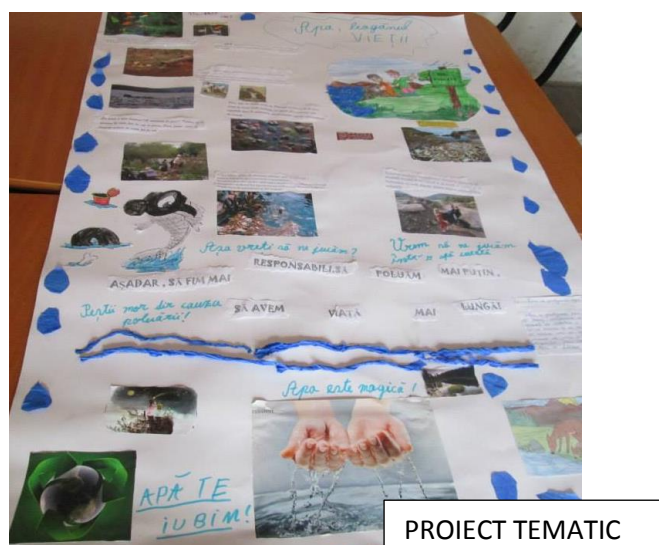
nu fac decât să le întărească deprinderile și să le formeze conștiința civică de respect față de mediu, de natură în general.

Din perspectiva aceasta, am participat cu elevii mei la acțiunea comunitară, de voluntariat, *Let's do it, România!* derulată de mai mulți ani și în localitatea Valea Doftanei. Deși mici, clasa pregătitoare, copiii au participat cu plăcere, înțelegând că depinde de fiecare dintre noi să păstrăm aerul și apa curate. În diferite alte ocazii, la seriile de elevi precedente, am realizat activități de învățare bazate pe proiecte prin care să evidențiem efectele poluării asupra vieții și să căutăm soluții pentru a păstra comuna curată. Copiii au realizat pliante pentru zonele turistice, afișe, au propus redactarea de scrisori către primarul localității, cerându-i montarea unor containere speciale pentru colectarea deșeurilor. Am participat, de asemenea, la concursuri pe teme ecologice: *Umbrela Verde, Eco Fun, Gândește verde* și altele.

Un prilej deosebit s-a dovedit a fi unitatea de învățare *Universul*, în care am putut să le explic copiilor despre efectele poluării asupra stratului de ozon al planetei. Chiar și activitățile extracurriculare, sau mai ales acestea, ne prilejuiesc tot atâtea oportunități de a discuta despre protejarea naturii. Coborând barajul Paltinu, cu ocazia unei excursii, ei au fost uimiți și indignați de cantitatea de pet-uri care plutea la suprafața apei. Întrebând de ce este așa murdară apa, au aflat că a fi turist presupune și a păstra curățenia pădurii/apelor etc. pentru cei care vor veni după noi.

Ca o concluzie, deși ar mai fi multe de spus, școala are menirea să susțină acțiunile pentru protejarea mediului, să le inițieze și să le pună în practică, să-i îndrume pe copii în formarea lor de apărători ai naturii.

"Lucrurile pe care le facem din când în când nu ne conturează viața, ci lucrurile pe care le facem în mod constant"(Anthony Robbins).





ECO FUN. PREMIUL al II-lea



ECOLOGIZARE RÂU DOFTANA

Educația ecologică în ciclul primar

**Institutor învăț. primar Banu Andreea
Școala Gimnazială "Principesa Maria" Sinaia**

“A înțelege natura înseamnă a înțelege viitorul, iar a face ceva pentru salvarea naturii, atât de amenințată astăzi, înseamnă să contribui la fericirea omenirii.”

Eugen Pora

Educația copilului trebuie să urmărească dezvoltarea respectului față de mediul natural.

Educația ecologică constituie unul din obiectivele care se regăsește la toate disciplinele de învățământ.

Interdisciplinaritatea ne oferă posibilitatea de a prezenta copiilor obiecte și fenomene într-o relație de intercondiționare și a-i face să înțeleagă pericolul dezechilibrului natural determinat de influența omului.

Formarea unei gândiri ecologice la elevii se realizează prin orele de științe, geografie, educație civică, dar și prin intermediul opțiunilor: “Natura prietena mea”, “Curiozități din lumea naturii”, “Micul ecologist”, etc.

Prin activitățile desfășurate în cadrul acestor discipline trebuie să se urmărească formarea unui comportament ecologic al viitorului cetățean cu următoarele posibile manifestări:

- Păstrarea curățeniei în orice loc;
- Aruncarea de resturi, deșeuri, substanțe toxice numai în locuri amenajate;
- Protejarea și extinderea spațiului verde (plantarea copacilor, protejarea plantelor rare)
- Utilizarea numai a acelor produse care sunt neapărat necesare și care au în componența lor resurse inepuizabile sau reciclabile;
- Folosirea rațională a resurselor de apă, energie electrică etc.

Adevărata educație ecologică își va atinge scopul numai atunci când se va reuși ca elevii-cetățenii de mâine să fie convinși de necesitatea ocrotirii naturii și să devină factori activi în acțiunea de conciliere a omului cu natura. Pentru aceasta este necesar sprijinul manifest al tuturor factorilor responsabili de formarea unei noi conștiințe. Nu trebuie uitat că mediul va fi și cum vor copii noștri să-l păstreze.

În ciclul primar activitățile de învățare vizează explorarea mediului natural din zona școlii, a locuinței fiecărui elev, a satului sau a orașului unde trăiesc.

Încă din clasa I se pună accent pe curățenia corporală, a clasei și a spațiului de locuit pentru ca treptat să se facă extinderea spre mediul înconjurător.

Formarea comportamentului de protecție poate începe prin plantarea de către fiecare elev, a unei flori în ghiveci, iar în echipa să se îngrijească de spațiul verde din jurul școlii. Copiii vor afla că fără apă și pline de buruieni plantele nu vor crește. Frunzele uscate ale copacilor nu se vor arde, căci fumul poluează aerul pe care îl respire oamenii, plantele și animalele, ci se vor îngropa; prin procesul de putrezire devenind îngrășământ natural pentru plante.

Activitatea de învățare este mai intensă în orele de științe. În programa de clasa a-IV-a conținuturile vizează factorii de mediu: solul, apa, aerul. Dacă folosită pentru a uda una din florile din ghiveci va fi amestecată cu ulei, petrol elevii vor avea posibilitatea să observe influența care o are poluarea asupra plantelor. De asemenea se pot topi câțiva bulgări de zăpadă, apa rezultată fiind strecurată printr-o pânză albă, aceasta se va murdări și așa se poate explica elevilor cum praful,

substanțele chimice și alți factori poluanți ce ajung în aer se întorc pe pământ odată cu precipitațiile și afectează sănătatea tuturor.

O metodă de actualitate și foarte îndrăgită și accesibilă elevilor este proiectul educațional. În cadrul căruia elevii participă la o serie de activități, eventual și în colaborare cu elevii altei clase.

Aceste activități sunt atractive pentru elevi și formează și dezvoltă aptitudini și capacități mai mult decât prin alte metode. Am desfășurat cu elevii diferite proiecte de conștientizare, ecologizare și prezentarea de ecoaplicații, având ca parteneri Parcul Natural Bucegi și Asociația "Floare de colt", care ulterior i-a dus pe elevi în mijlocul naturii. Un alt proiect de ecologizare, a avut ca loc de desfășurare grădina școlii, plantând flori, apoi au redat prin desene și machete ceea ce au surprins. Prin aceste activități consider că am făcut primii pași spre lungul drum al formării la elevi a comportament de ocrotire a mediului.

Copiii au învățat că reciclând hârtia salvează pădurea și că respectul față de natură se însușește de mic, și-au îmbogățit vocabularul activ cu expresii din domeniul ecologiei și au avut o atitudine de dezaprobare față de cei care încalcă legile nescrise ale naturii.

Activitatea ecologică începe în grădiniță și trebuie continuată toată viața. Aceste exemple sunt numai o mică parte din activitatea desfășurată de grădinari într-o permanentă legătură cu școlarii, pe tematică ecologică. Orientarea copiilor spre ceea ce este semnificativ și apoi punerea în situația de a produce idei, opinii personale, conduce la interrelaționarea eficientă cu unele aspecte ecologice. Copiii pot să-și asume responsabilități, dar uită repede de ele. De aceea trebuie îndrumați, stimulați, evaluați permanent.

Instituțiile de învățământ au obligația de a organiza o vie și susținută mișcare de ocrotire a mediului, iar copiii pot să formeze marele val de apărători ai naturii. Adevărata educație în materie de ecologie își va atinge scopul când se va reuși ca tânăra generație, viitorul de mâine, să fie convinsă de necesitatea ocrotirii naturii și va deveni factorul activ în acțiunea de împăcare a omului cu natura. Educația cu privire la mediu trebuie să dezvolte la nivelul întregii populații atitudini de respect și responsabilitate față de resursele naturale în vederea ocrotirii lor.

Pentru atingerea acestui țel, o importanță deosebită o are sistemul educațional. Acest sistem este menit să dezvolte conștiința ecologică a oamenilor, în așa fel încât fiecare membru al societății să devină conștient de locul și rolul său în natură și societate.

Educația în domeniul ocrotirii naturii trebuie să înceapă din fragedă copilărie și să fie continuată în tot timpul anilor de școală, cât și în afara școlii. Ceasul de față ne cere stăruitor să convertim nostalgia vagă într-o conștiință generală fermă, activă, de comuniune cu structura și dinamica naturii, a cărei ocrotire nu mai este o problemă a naturaliștilor, ci a omului însuși.



E bine ca omul de mâine să știe ce e bine și ce e rău în raport cu mama-natură pentru ca mai târziu tânărul, iar mai târziu adultul să acționeze în consecință. Acum în întreaga lume, ecologia începe să însemne o știință de bază, omenirea devenind conștientă de greșelile care s-au făcut până acum. Și așa cum ne ocupăm de educația morală, intelectuală și estetică, de dezvoltarea aptitudinilor și sentimentelor, de educația voinței este momentul să ne ocupăm și de

educația ecologică, prin care să-i învățăm pe copii de ce și cum trebuie protejată natura. Dacă reușim să sensibilizăm copilul la atingerea unei flori cu miros deosebit sau putem picura puțină dragoste în sufletele lor pentru un animal sau dacă îl vedem că adună din proprie inițiativă o hârtie de jos atunci suntem pe drumul cel bun.

„Să trăiești în natură cu tot corpul, toate simțurile, toată curiozitatea, toată inteligența și pasiunea, constituie cheia reală a descoperirii mediului înconjurător și o practică pedagogică”

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ – PARTE INTEGRANTĂ A EDUCAȚIEI GLOBALE

**Prof. înv. primar Bâtu Georgiana Elena
Liceul Tehnologic "Carol I" Valea Doftanei**

Educația ecologică este parte integrantă a educației moral civice alături de educația rutieră, religioasă, pentru familie, pentru pace, pentru drepturile omului, etc.

Educația ecologică presupune cunoștințe, atitudini, conduite care se dobândesc într-un timp îndelungat și se pot realiza prin toate activitățile desfășurate atât la școală cât și acasă. De la cea mai fragedă vârstă copiii trebuie familiarizați cu problemele de mediu, probleme cu care se vor confrunța în viitor. Copilul de azi va fi cel care va descoperi noile taine ale universului, ale mediului înconjurător. Ca acest lucru să fie posibil trebuie păstrat un echilibru natural, pentru ca ei să mai aibă ce descoperi.

Pământul poate fi salvat – sau cel puțin protejat de către cei care l-au distrus – oamenii. Toată lumea dorește o planetă mai curată, toată lumea caută măsuri pentru protejarea și conservarea mediului înconjurător prin reducerea poluării, însă această provocare nu trebuie să rămână la stadiul de dezbateri, ci trebuie puse în aplicare anumite practici.

Nicolae Iorga afirma „Copiii învață bunătatea de la natură și răutatea de la oameni”.

A proteja natura înseamnă a nu deranja armonia și puritatea inițială a tuturor componentelor naturale, a admira și multiplica frumusețea tuturor peisajelor naturale și a nu acapara tot ce-i mai frumos în jur.

Educația ecologică presupune nu doar formarea unui comportament corect față de mediul natural ci și implicarea activă în procesul de adoptare a deciziilor de mediu. Ea nu își atinge scopul decât dacă este diseminată în societate, dacă comunitatea locală este receptivă la problemele de mediu existente, înțelegând necesitatea adoptării unui comportament ecologic. Omenirea trebuie să înțeleagă că de noi toți depinde calitatea vieții de azi și de mâine. Școala, chiar și grădinița, dar mai ales familia au un rol important în implementarea acestui concept prin cultivarea dragostei pentru Terra cu tot ce intră în componența acesteia – ape, plante, animale și prin conștientizarea necesității de a economisi apa, energia electrică, lemnul, toate resursele naturale.

Scopul principal al educației ecologice trebuie să fie acela de a incita fiecare persoană astfel încât să se simtă direct angajată în problemele ecologice, să creeze un sentiment de responsabilitate și voința de a acționa personal și imediat. Pentru a fi eficace, educația în domeniul protecției mediului înconjurător trebuie făcută într-un sistem unitar care să se adreseze tuturor categoriilor de vârstă astfel încât toți cetățenii, de la mic la mare, să înțeleagă că nu există decât o singură biosferă care este bunul comun al întregii omeniri. Educația de mediu poate ajuta oamnei să câștige cunoștințe, deprinderi, motivații, valori și angajamentul de care au nevoie pentru a gospodări eficient resursele pământului și de a-și asuma răspunderea pentru menținerea calității mediului.

Omul a revoluționat mediul său de viață, a dezvoltat agricultura și industria extinzând procesul de urbanizare în mod excesiv. Trebuie să se înțeleagă că omul este dependent de resursele pe care biosfera i le oferă și degradarea acesteia va avea urmări nefaste asupra speciei umane. Atâta timp cât populația nu va cunoaște esența lumii vii de care este înconjurată și nu va fi atentă la calitatea ei, nu va urmări menținerea echilibrului ecologic. Mulți experți sunt îngrijorați de faptul că, dacă acest

ritm de distrugere continuă, vom fi martorii distrugerii treptate chiar a sistemelor care sprijină viața pe pământ. În loc să fie o sursă a vieții, apa a devenit o otravă pentru oameni, cât și pentru animale și plante. Problemele de mediu sunt urgente și trebuie abordate de întreaga comunitate, iar educația să fie o parte integrantă a soluției. Educația ecologică nu ar trebui să impună oamenilor un anumit fel de a gândi, ci să ajute oamenii să învețe cum să gândească.

COPIII OCROTESC PĂMÂNTUL!

Prof. învă. primar: BODEA LARISA
Școala Gimnazială „Principesa Maria”, Sinaia

„Copacii sunt efortul nesfârșit al Pământului de a vorbi cu cerul” (Rabindranath Tagore)

Copiii acumulează o serie de cunoștințe despre natură începând cu vârsta cea mai fragedă. Părinții își duc copiii în mijlocul naturii ori de câte ori le permite timpul, existând printre aceștia o categorie de părinți (pe care ne-o dorim tot mai numeroasă) care-și programează astfel de plimbări în natură tot mai des, înțelegând importanța acestora pentru creșterea și dezvoltarea copilului său. În timpul acestor plimbări copiii observă natura, iau parte la schimbările pe care aceasta le suferă și relaționează cu aceasta. Cunoștințele acumulate prin observare directă folosesc mai târziu copiilor în studiul cunoștințelor despre natură.

În ciclul primar se face adesea referire la natură nu numai în cadrul orelor de explorarea mediului cât și în cele de limba și literatura română, educație tehnologică, educație plastică, matematică, iar în ultimii ani în desfășurarea unor activități extracurriculare ce au drept scop formarea la elevi a conștiinței și comportamentului ecologic.

Pentru protejarea naturii antrenăm elevii în diferite acțiuni ecologice:

- activități de colectare a materialelor reciclabile: hârtie, materiale plastice, sticlă (sortarea acestora în pubele speciale) - valorificarea maculaturii strânse și cumpărarea de plante pentru „ colțul viu al clasei ”;
- confecționarea unor jucării din materiale refolosibile sau din natură;
- realizarea de desene sau colaje în care se prezintă acțiuni ale copiilor pentru protejarea naturii;
- realizarea de afișe în care se prezintă dezastre naturale sau provocate de om pentru a avertiza cetățenii asupra pericolului care ne pândeste dacă natura nu este protejată de om;
- realizarea unor portofolii pe teme ecologice – Apa, Terra, Pădurea, Orașele etc;
- activități de înfrumusețare a spațiului verde din jurul școlii prin plantarea de copaci ornamentali, flori cât și acțiuni de curățenie și îngrijire pe tot parcursul anului;
- organizarea unor drumeții sau excursii în scopul cunoașterii unor locuri pitorești mai puțin poluate sau a unor monumente ale naturii;
- activități de igienizare a unor spații publice din cartier sau localitate cu sau fără implicarea comunității locale (parcuri, spații de joacă, aleile cartierului);
- concursuri pe teme ecologice pe baza unor teste, fișe de lucru sau chiar probe practice;
- organizarea unor expoziții cu desene, colaje, machete având ca temă „ Protejarea naturii”;
- colectarea unor plante medicinale (mușețel, sunătoare, tei, coada-șoricelului etc.) și prezentarea publică a calităților lor curative;
- realizarea de costume pentru serbări școlare din materiale reciclabile;

- prezentarea unor programe artistice pe teme ecologice care au rolul de a sensibiliza și de a educa în spirit ecologic populația;
- dezbateri pe teme ecologice susținute cu participarea unor persoane abilitate din partea comunității locale;
- trezirea interesului pentru natură prin compunerea de texte, poezii, rebusuri, epigrame, ghicitori, scenete pentru sensibilizarea cetățenilor;
- realizarea de ore în natură, având ca suport didactic materiale din natură;
- înscrierea elevilor în diferite asociații de protecție a mediului – SOR (Societatea Ornitologică Română);
- confecționarea de căsuțe pentru păsărelele care rămân la noi în țară peste iarnă și hrănirea acestora în anotimpul rece.

Activitățile desfășurate cu elevii au conturat primii pași în formarea conștiinței ecologice și au trezit dorința de a trăi într-un mediu mai puțin poluat. Din practica ultimilor ani am constatat că elevii doresc să relaționeze cu natura, simt nevoia să fie înconjurați de animale, să meargă în mijlocul naturii ori de câte ori au ocazia, cer impetuos ca orele de cunoașterea mediului să fie desfășurate în natură sau își exprimă dorința de a merge în excursie și sugerează trasee deosebit de interesante. Am reușit să trezesc în sufletul lor mic dorința de a proteja natura.

Bibliografie:

Nicolăescu Gh., Educația pentru mediu, Editura Carminis, 2002

Bran F., Ecologie generală și protecția mediului, Editura ASE, București, 2000

Educația ecologică – un mod de viață pentru copii

Profesor învățământ primar Drăghici Eugenia

Liceul Tehnologic „Carol I” Valea Doftanei

Încă de la o vârstă fragedă, elevii trebuie să învețe despre educația ecologică, cum se realizează, în ce constă și cum vor încerca să protejeze natura, respectiv viața oamenilor pe pământ. Pentru a ajunge aici, se cere mai întâi contactul direct cu mediul înconjurător, apoi descoperirea și înțelegerea fenomenelor ce se produc, iar la final să exprime sentimentul de iubire pentru ceea ce îi înconjoară. Orelle de Științe ale naturii au facilitat activitatea de ecologizare, făcându-i să privească această educație ca pe un mod de viață.

La școală, prin intermediul orelor de Educație civică, au aflat că viața omului nu ar fi posibilă fără plante și animale. Plantele produc oxigenul necesar vieții și constituie o sursă de hrană pentru om și animale. Asemenea plantelor, animalele sunt sursă de hrană și alte produse pentru oameni. Între plante, oameni și animale este o strânsă legătură. Poluarea mediului pune în pericol viața.

Dintre activitățile de protejare a mediului realizate împreună cu elevii mei, pot aminti: îngrijirea plantelor din ghivece, strângerea hârtiilor din curtea școlii și din localitate, expoziție de desene și concursuri cu temă ecologică, realizarea unor lucrări din materiale reciclabile, elaborarea unor afișe și a unor fluturași publicitari cu diferite îndemnuri și mesaje scurte, organizarea unor excursii și drumeții, unde au observat diferite cauze ale poluării.

În fiecare an, elevii școlii noastre, însoțiți de cadre didactice, participă la activitatea de voluntariat cu titlul: „Let's do it, Romania!” Rolul acestei activități este de a stimula dezvoltarea responsabilității unor decizii legate de menținerea unui mediu curat.





Bibliografie: Olga Pîrîială, manual clasa a III-a Educație civică, Editura Aramis, 2016.

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ LA CLASELE PRIMARE

**Prof. înv. primar Gîlia Gina
Școala Gimnazială „Carol I”, orașul Plopeni**

Educația ecologică este un proces care are scopul să îmbunătățească calitatea vieții prin asigurarea oamenilor cu „unelte” de care au nevoie pentru a rezolva și împiedica problemele de mediu. Educația de mediu poate ajuta oamenii să câștige cunoștințe, deprinderi, motivații, valori și angajamentul de care au nevoie pentru a gospodări eficient resursele pământului și de a-și asuma răspunderea pentru menținerea calității mediului.

Problemele de mediu sunt urgente și trebuie abordate de întreaga comunitate, iar educația trebuie să fie o parte integrantă a soluției. Opiniile divergente privind starea mediului, consecințele degradării acestuia și rolul educației sunt bune subiecte de discuție și dezbateri. Deasemenea educația ecologică n-ar trebui să impună oamenilor un anumit fel de a gândi, ea poate ajuta oamenii să învețe cum să gândească – inclusiv cum să rezolve problemele, să ia decizii să cântărească opțiunile și să alinieze valorile cu acțiunile personale.

Ne aflăm într-un moment al istoriei în care trebuie să orientăm acțiunile noastre, meditănd în mai mare măsură la repercusiunile asupra mediului. Aprofundând cunoștințele elevilor și acționând cu mai multă înțelepciune, putem asigura pentru noi înșine și pentru posteritate condiții de viață mai bune într-un mediu înconjurător mai bine adaptat la nevoile și aspirațiile umanității. Apărarea și îmbunătățirea mediului înconjurător, pentru generațiile prezente și viitoare au devenit un obiectiv primordial al oamenilor, o sarcină a cărei realizare va trebui să fie coordonată și armonizată cu realizarea obiectivelor fundamentale, stabilite deja, de pace și dezvoltare economică și socială în întreaga lume.

Omul este principalul vinovat de poluarea mediului înconjurător și tot el suportă efectele ei negative asupra sănătății sale, de la o banală îmbolnăvire până la pierderea vieții. Poluarea naturii se poate produce fie din surse naturale (cataclisme), dar mai ales din surse artificiale, provocate de activitatea necontrolată a oamenilor. Pe plan mondial se constată o preocupare asiduă pentru rezolvarea dezechilibrelor care s-au produs, pentru aplicarea unor măsuri speciale de exploatare a resurselor planetei, a conservării resurselor în prag de dispariție sau de reciclare acolo unde este cu putință. Ca urmare se impune ca, încă din clasele primare, copiii să cunoască formele de viață existente în mediul înconjurător și să învețe să le ocrotească. Ei trebuie să cunoască în același timp resursele naturale care asigură viața precum și principalele cauze și forme de manifestare ale dezechilibrelor naturale din mediul înconjurător, îndeosebi ale celor produse de activitatea omenească- poluarea aerului, a apei, a solului.

Educația timpurie este baza educației și autoeducației continue ale viitorului cetățean, căruia ne pregătim să-i asigurăm compatibilitatea cu valorile europene. Ceea ce învață copiii în primii ani reprezintă mai mult de jumătate decât vor învăța în tot restul vieții. Așadar, educarea omului trebuie începută din copilărie, componentele dezvoltării sale fizice și psihice mergând în paralel cu componentele personalității.

O componentă a noilor educații și implicit a educației timpurii este educația ecologică. „A înțelege natura înseamnă a înțelege viitorul, dar a face ceva pentru salvarea naturii atât de amenințată azi, înseamnă a contribui la fericirea omenirii.” (citat după Eugen Pora)

Educația ecologică urmărește formarea unui om cu un comportament adecvat în ceea ce privește mediul înconjurător, comportament care să se manifeste prin acțiuni concrete nu numai prin informare teoretică. Cunoștințele ecologice se asimilează în mod treptat și trebuie să pornească de la observarea și înțelegerea fenomenelor după care se dezvoltă viața, deci trebuie să aibă la bază cunoașterea relației cauză-efect. Educația de mediu sporește conștientizarea problemelor și înțelegerea valorilor personale prin „descoperirea” atitudinii și înțelegerii, ajutându-i pe elevi să-și evalueze și să-și clarifice sentimentele în ceea ce privește mediul și cum contribuie la problemele acestuia. Ajută fiecare persoană să înțeleagă faptul că oamenii au valori diferite, iar conflictele dintre acestea trebuie abordate pentru a preveni și rezolva, în final, problemele de mediu. Educația de mediu este și practică, în sensul învățării unor lucruri cum ar fi plantarea unui copac până la reducerea consumului sau cum să trăim producând un impact negativ cât mai mic asupra mediului. Aducerea elevilor în mediul înconjurător în mod regulat este o parte importantă a unui program conștient de educație a mediului. Nimic nu poate înlocui propriile experiențe care îi ajută pe elevi să-și înțeleagă propria comunitate, sistemele naturale și problemele mediului.

Educația ecologică cultivă și un sistem de valori. Copiii se maturizează, sistemul de valori pe care ei îl promovează influențează opțiunile și deciziile pe care ei le iau referitor la toate aspectele vieții lor, inclusiv problemele de mediu. Valorile aduc de asemenea consistență vieții unei persoane, ceea ce o ajută să realizeze un concept mai bun despre sine. Calitatea mediului se reflectă direct în viețile elevilor și a familiilor lor.

Educația ecologică este un „proces menit să atragă categorii de oameni care să fie conștienți și preocupați de problemele mediului înconjurător și de problemele complementare, oameni care au cunoștințele, atitudinea, abilitatea, motivația și capacitatea de a lucra individual și colectiv pentru găsirea unor soluții problemelor actuale dar și pentru prevenirea apariției altora”.

Bibliografie

Iacob, Adelina: *Educație ecologică și de protecție a mediului. Ghid metodic pentru cadrele didactice din învățământul primar*, Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, București, 2007

EDUCATIA ECOLOGICA- UN MOD DE A PROTEJA NATURA

Prof. inv.primar Glesnea Mihaela Emilia

Liceul Tehnologic „Carol I” Valea Doftanei

Previziunea societății în schimbare, a apariției unei noi civilizații îi conduce pe experți în a contura necesitatea, dar și rolul manifestării ecologizării, schimbarea fiind considerată un efect al educației ecologice

. În acest sens e de reținut necesitatea manifestării spiritului ecologic la nivel individual și trebuința formării prin studiul educației ecologice a individului.

Rolul ecologizării în procesul protejării naturii și mediului inconjurator este enorm. Progresul, în acest domeniu se face prin asimilarea cunoștințelor și dezvoltarea funcțiilor intelectuale impunându-se o anumită activitate a fiecărui elev, un efort de gândire, dar și de acțiune aplicat la rezolvarea unei probleme.

În programul școlii un rol foarte important îl au activitățile extrascolare, iar activitățile de grup și de aplicare practică a cunoștințelor teoretice sunt primordiale. Pornind de la ideea de cooperare și comunicare în cadrul școlii, ideea de cerc ecologic care să reunească iubitorii de natură, permitea o bună învățare și aplicare a celor învățate teoretic.

Munca în afara clasei constă în efectuarea unor activități benevole din partea acelor elevi care manifestă interes și înclinații pentru adâncirea cunoștințelor despre mediu, într-o măsură mai mare decât prevede programa școlară.

Aceste activități au o însemnătate instructiv-educativă care nu se mărginește numai la aprofundarea cunoștințelor și deprinderilor, ci observațiile, experiențele, aplicațiile practice care contribuie la dezvoltarea gândirii, a înclinațiilor pentru cercetarea științifică, a spiritului de creație.

Activitatea în cadrul cercului ecologic se caracterizează prin opțiuni, individualizare, creativitate. Activitatea în cerc lărgiște capacitatea de cunoaștere a elevilor, permite desfășurarea unor activități de cercetare prin muncă independentă pregătind multilateral elevii, cultivă spiritul de responsabilitate pentru munca desfășurată, dezvoltă calitățile morale ale elevilor.

Munca în afara clasei în școala noastră a început prin activități pe care le făceam cu copiii, deoarece natura ne făcea semne de disperare. De Ziua Apei am adunat în fața școlii elevi care voiau să participe la o acțiune de ecologizare a Râului Doftana din localitatea noastră. Obiectivul era curățarea unei porțiuni a râului. Ajunși la fața locului constatăm că apa era plină de pet-uri și deșeuri. Plini de elan și mânați de dorința de a da o mână de ajutor naturii am curățat albia, lăsând în urmă o apă cristalină care nu își mai făcea loc printre gunoaie. Astfel ne-am făcut cunoscuți căutându-ne un nume pe măsură și anume „Micii ecologiști”. Organizarea cercului presupune o bună cunoaștere a aptitudinilor și intereselor elevilor care doresc să participe la o astfel de activitate.

La înscriere le-am prezentat elevilor condițiile ce trebuie îndeplinite menționând că participarea era benevolă, dar ordonată și cu spirit de inițiativă. De menționat faptul că toți elevii au intrat astfel în rândul voluntarilor în slujba naturii. Pe lângă această activitate am mai avut și altele ca: montarea de căsuțe pentru păsărele în diferite zone ale localității, curățirea de primăvară în curtea școlii, plantarea de flori culesul de plante medicinale pe dealul din apropierea localității noastre, activități care să dezvolte spiritul creativ al elevilor, dar și posibilitatea unei munci

independente. Ziua Pământului a fost marcată printr-un concurs de machete realizate din materiale reciclabile desfășurat între membrii cercului. Dintre aceste machete au fost evidențiate macheta județului, a globului pământesc și a localității pline de verdețea.

Scopul activităților în natură este ca elevii să cunoască o serie de date și observații despre orizontul local, plantele și animalele zonei noastre, ori a altor zone.

Spiritul ecologic a fost susținut prin colectarea hârtiei la care au participat nu doar membrii cercului, ci și alți elevi ai școlii. Cunoșcând astfel că, o tonă de hârtie salvează 17 copaci, în urma acțiunii micilor ecologiști salvând 20 de copaci.

Prin educația ecologică elevii își cultivă dragostea pentru natură printr-un proces amplu, care se realizează treptat și continuu și ale cărei baze se pun în familie și se consolidează prin intermediul activităților școlare și extrașcolare. Este un proces complex și unitar, cu caracter interdisciplinar, diferențiat în funcție de vârstă, diversificat sub raportul conținutului, metodelor și procedurilor de observare științifică și îmbinat cu deprinderea unor tehnici moderne care conduc la rezultate certe și durabile. Elevii sunt încântați de realizările obținute în cadrul cercului ecologic.

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ LA CICLUL PRIMAR

Prof. înv. primar Piele Carmen Elena
Liceul Tehnologic "Carol I" Valea Doftanei, Prahova

"Dacă te gândești la anul care va urma, plantează un copac! Dacă te gândești la secolul care va urma, educă copiii!"(proverb chinezesc)

Pentru atingerea acestui țel, o importanță deosebită o are sistemul educațional. Acest sistem educațional este menit să dezvolte conștiința ecologică a oamenilor, în așa fel încât fiecare membru al societății să devină conștient de locul și rolul său în natură.

Educația timpurie este baza educației și autoeducației continue ale viitorului cetățean, căruia ne pregătim să-i asigurăm compatibilitatea cu valorile europene. Ceea ce învață copiii în primii ani reprezintă mai mult de jumătate decât vor învăța în tot restul vieții. Așadar, educarea omului trebuie începută din copilărie, componentele dezvoltării sale fizice și psihice mergând în paralel cu componentele personalității.

O componentă a noilor educații și implicit a educației timpurii este educația ecologică: ***„A înțelege natura înseamnă a înțelege viitorul, dar a face ceva pentru salvarea naturii atât de amenințată azi, înseamnă a contribui la fericirea omenirii.”*** (Eugen Pora)

Educația ecologică trebuie începută încă de la vârstele cele mai mici, tocmai pentru a reuși în timp, formarea unei conduite adecvate, omul de mâine să fie capabil să aleagă între bine și rău, să acționeze în folosul naturii și al său.

Educația ecologică este un domeniu extrem de generos, interesant și atractiv pentru majoritatea copiilor și constituie unul dintre obiectivele care se regăsesc la toate disciplinele de învățământ. Interdisciplinaritatea ne oferă posibilitatea de a prezenta copiilor obiecte și fenomene într-o relație de intercondiționare și a-i face să înțeleagă pericolul dezechilibrului natural determinat de influența omului. Fie că studiem limba română, matematica, muzica, geografia, istoria, artele, mișcarea sportivă etc. natura este prezentă spre a-și dezvălui splendoarea și a-și evidenția utilitatea.

Textele de limba română, poeziile, întâmplările fantastice din basme, descrierile, toate creează o atmosferă afectivă, generatoare de sentimente de admirație pentru natură. Studiarea unor texte despre natură mobilizează elevii atât afectiv cât și intelectual. Elevii sunt îndrumați să-și noteze expresiile frumoase întâlnite în lecții ori în lectura suplimentară pentru a le introduce în vocabularul lor activ și aleg acele expresii care implică natura într-un fel sau altul (epitete, comparații, metafore) ceea ce dovedește că sunt și devin sensibili la frumusețile naturii, învățând totodată că ea trebuie păstrată la fel, încât să farmece și pe urmași.

Cunoștințele cele mai bogate despre natură le dobândesc elevii pe parcursul orelor de cunoașterea mediului. Aici află despre viața plantelor și a animalelor, despre echilibrul ecologic, acțiuni ecologice, identifică formele de poluare dar și căile de diminuare sau evitare a poluării, înțeleg și observă efectele, recunoscând cauzele, învață despre lanțul trofic din natură, despre adaptarea viețuitoarelor la condițiile de mediu, despre importanța intervenției salvatoare a omului în diferite situații critice.

Educația civică dă prilejul formării unei conștiințe și conduite favorabile protejării mediului. Dacă mediul este sursa unei vieți sănătoase, concluzia logică e că nimănui nu-i este permis să aibă un comportament nepotrivit față de natură, pentru a

nu fi cauza îmbolnăvirii semenilor săi. Apa, aerul, solul supuse poluării sunt factori care slăbesc imunitatea organismelor, iar acest subiect trebuie să fie mereu în atenția omului. Geografia, disciplină studiată în clasa a IV-a, ajută elevii să observe marea complexitate a fenomenelor din natură, legătura dintre ele, modalități de evitare a dezastrelor naturale, de prevenire a degradărilor (prin plantarea pomilor, arborilor, protejarea surselor de apă, vânătoarea controlată etc.).

Istoria este și ea o disciplină care contribuie la educarea ecologică a elevilor întrucât aceștia află că multe din faptele de vitejie ale strămoșilor noștri au avut drept aliat codrul.

Muzica, educația plastică, abilitățile practice aduc elevii mai aproape de natură prin cântec, prin lucrările realizate, picturile și obiectele confecționate din materiale refolosibile. În aceste ore se îmbină armonios educația estetică cu educația ecologică, informația științifică și educația civică.

Cel mai bun prilej pentru a face educație ecologică îl constituie **activitățile extracurriculare** (drumetiile, excursiile, activitățile de ecologizare a unor zone verzi), acolo unde copilul observa intervențiile omului în natură și efectele acestor intervenții bune sau rele. Aceste activități sunt ocazii de a dedica mediului atenția cuvenită, de a stimula atitudinea responsabilă a copiilor față de tot ceea ce îi înconjoară. Viața pe Pământ depinde de noi, oamenii și de acțiunile noastre. Cadrelor didactice le revine misiunea dificilă de a forma oameni responsabili și conștienți de pericolele care le amenință viața. Încercând să sădim în sufletele copiilor încă din primii ani de școală dragostea pentru natură, pentru tot ceea ce ne oferă ea, nu facem decât să înfrumusețăm viața și să o prelungim cât mai mult.

Dumnezeu ne-a dăruit această minunăție: Pământul. Haideți să apreciem darul Lui și să-I mulțumim ocrotindu-l!

BIBLIOGRAFIE:

1. Dumitrescu, F., Stănculescu, C. – „Natura pe înțelesul copiilor”, Editura Carminis, Pitești, 1998;
2. Ionescu, Al., Săhleanu, V., Bândiu, C., – “Protecția mediului înconjurător și educația ecologistă”, Editura Ceres, București, 1989.

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ-PARTE INTEGRANTĂ A EDUCAȚIEI GLOBALE

**Prof.înv.primar POPA SIMONA-GEORGETA
Școala Gimnazială"Principesa Maria" Sinaia**

Motto: „Educația copilului trebuie să urmărească dezvoltarea respectului față de mediul natural.” (Art. 29, Convenția cu privire la Drepturile Copilului)

Educația globală este o educație de calitate: stimulează dezbaterile, încurajează creativitatea și ne furnizează abilități utile atât în viața profesională, cât și în cea personală. Elevii de azi au în față un viitor în care granițele sunt abstracte și dimensiunea globală a educației este esențială.

Cetățenii de mâine trebuie să comunice la nivel global, să poată participa cu succes la activități bazate pe proiecte și, mai ales, trebuie să aibă competențe de colaborare.

Educația globală definește o abordare educațională pozitivă și integrată al cărei scop este acționarea în vederea asigurării condițiilor instaurarea a lumi durabile și sigure pe baza analizării problemelor sociale și economice, a diversității culturale și a strategiilor de instituire a păcii.

Viitorul educației constituie o prioritate a comunității mondiale; națiunile au nu numai dreptul, dar și datoria de a se sprijini reciproc pentru ca prin educație, cultură și știință să ajungă la pace, progres și prosperitate și nu la haos, la dezumanizare, la disperarea provocată de un mediu în continuă degradare.

Educația ecologică este parte integrantă a educației globale.

Educația ecologică, trebuie să înceapă, din frageda copilărie. Aceasta contribuie la formarea unei conștiințe și a gândirii ecologice despre natură, dar și a formării unei comportări atente și corecte față de ea. Starea mediului înconjurător, pe an ce trece este din ce în ce mai îngrijorătoare: spațiile împadurite se reduc, deșeurile se extind, solurile agricole se degradează, gradul de poluare este mai ridicat și astfel stratul de ozon se subțiază, efectul de seră se accentuează și numeroase specii de plante și animale sunt pe cale de dispariție. Se poate generaliza că, țările dezvoltate produc mari cantități de deșeuri și poluanți, consumă cantități mari de energie și de resurse naturale. Impactul pe care aceste țări îl au asupra mediului înconjurător este puternic distructiv. Există o proporționalitate inversă între nivelul industrializării și starea mediului înconjurător.

Educația ecologică este un proces care are scopul să îmbunătățească calitatea vieții prin asigurarea oamenilor cu „uneltele” de care au nevoie pentru a rezolva și împiedica problemele de mediu. Educația de mediu poate ajuta oamenii să câștige cunoștințe, deprinderi, motivații, valori și angajamentul de care au nevoie pentru a gospodări eficient resursele pământului și de a-și asuma răspunderea pentru menținerea calității mediului.

Educația ecologică în școală reprezintă o preocupare constantă în toate categoriile de activități. Acest demers este de o importanță majoră întrucât primele forme de organizare a cunoașterii de către copii a mediului înconjurător apar în învățământul preșcolar și se continuă în clasele primare.

Urmărind pe parcursul întregului ciclu primar realizarea obiectivelor educației ecologice, atât prin valorificarea conținuturilor unor texte din manual, cât și prin excursiile, vizitele, mapele tematice realizate, vom constata că la sfârșitul acestei perioade elevii au un bagaj de cunoștințe, dar și de abilități în stare să-i facă să acționeze în vederea protejării mediului, chiar de la această vârstă. Astfel, copilul va

fi capabil să protejeze mediul apropiat (curtea, spațiul verde, arborii existenți), să planteze o floare, un copac, să atragă atenția celorlalți pentru a păstra curățenia, să participe la reciclarea unor deșeuri (din sticlă, plastic, hârtie) etc. Elevul va fi antrenat atât în activitățile de observare, cât și de manipulare și experimentare, avându-se în vedere faptul că învață mult mai temeinic atunci când lucrează practic și când forma de activitate depășește spațiul băncii de școală. Nu trebuie scăpat din vedere și faptul că o învățare eficientă presupune feed-back, care-i oferă copilului nu numai măsura realizării unei sarcini, cât, mai ales, valoarea (calitatea) pe care o are activitatea desfășurată.

Exemple de activități ce se pot desfășura în ciclul primar din sfera educației ecologice:

- Ecologizarea unor zone ;
- Plantarea de flori, copaci;
- Realizare unui "colț viu" al clasei;
- Observații de teren;
- Discuții de grup cu participarea unor experți;
- Reciclarea deșeurilor și realizarea unor obiecte pentru expoziții;
- Organizarea de excursii care să vizeze descoperirea frumuseților naturii;
- Realizarea unor cluburi de lectură pe temă ecologică;
- Implicarea unor campanii de ecologizare(bannere, pliante etc).

Nu trebuie scăpat din vedere faptul că în întreaga lume, pe data de 22 aprilie se sărbătorește Ziua Pământului iar pe 5 iunie se sărbătorește Ziua Internațională a Mediului Înconjurător și cu aceste ocazii, copiii pot fi antrenați în desfășurarea unor activități atractive.

Educația ecologică în școală și dincolo de școală evaluează mereu contribuția fiecăruia și a grupurilor sociale în soluționarea problemelor grave privind gospodărirea noastră planetară, starea ei de ordine, de resurse, de sănătate.

Educația ecologică îndeamnă permanent la responsabilitate și solidaritate, la reflecții și acțiune.



Bibliografie:

www.ddbra.ro;

Elena Dincă, *Copiii și natura – educație ecologică și de protecție a mediului*, Editura Caba Educațional, București, 2008;

Lecturi istorico geografice (antologie de texte), clasele I-IV, Editura Aramis, București, 1998

Landsheere, V., Landsheere, G. – Definirea obiectivelor educației, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1979

Dumitrescu, F., Stănculescu, C. – *Natura pe înțelesul copiilor*, Editura Carminis, Pitești, 1998

EDUCATIA ECOLOGICA A ELEVILOR DIN CICLUL PRIMAR

Prof. inv.primar: Staicut Claudia

Motto: Dumnezeu ne-a daruit aceasta minunatie: Pamantul. Haideti sa apreciem darul Lui si sa-I multumim ocrotindu-I!

Mediul inconjurator este un mecanism viu cu o complexitate deosebita, de a carui integritate si buna functionare depinde intreaga activitate umana.

Mentinerea echilibrului in natura este esntiala pentru desfasurarea normala a vietii.

Degradarea continua a mediului inconjurator a devenit una din marile probleme ale lumii contemporane. In intreaga lume, ecologia este o stiinta de baza, ceea ce probeaza faptul ca omenirea a devenit constienta de greselile facute pana acum. Ecologia se ocupa de studii interactiunii dintre organisme si mediul lor de viata, este baza stiintifica a unei noi atitudini fata de natura si fata de gestionarea rationala a resurselor sale. Educatia ecologica vizeaza nu numai transmiterea unui mesaj informativ corect din punct de vedere stiintific, dar mai ales crearea unui comportament ecologic modern, a unei atitudini civice, responsabile fata de mediu.

Problemele mediului inconjurator figureaza astazi ca una din preocuparile importante ale omenirii. In consecinta, au fost semnate documente care sa reglementeze aceasta.

In "Declaratia de la Rio asupra mediului si dezvoltarii" din anul 1992, se reafirma ideea dezvoltarii durabile, a dreptului la viata si munca in armonie cu natura.

O.N.U. a institutionalizat, in domeniul protectiei si conservarii mediului si a resurselor naturale, zile internationale care sa constituie adevarate campanii de efort pentru protejarea mediului natural si habitatul uman. Au fost consacrate in acest sens:

- Ziua mondiala a apei (22 martie);
- Ziua mondiala a meteorologiei (23 martie);
- Ziua Pamantului (22 aprilie);
- Ziua mondiala a mediului (5 iunie)
- Ziua mondiala a luptei impotriva secetei si defrisarii (17 iunie)
- Ozon (16 septembrie)
- Ziua mondiala de prevenire a calamitatilor naturale;

Fara educatie ecologica, prin care sa insuflam elevilor respectul pentru mediul inconjurator, nu putem vorbi despre o scoala care doreste a fi europeana.

Copilul de varsta scolara mica nu trebuie bombardat cu cunostinte teoretice, ci trebuie implicat in activitati practice cat mai variate si mai atractive, care sa vina in intampinarea curiozitatii senzoriale in plina dezvoltare. Nu bogatia cunostintelor de biologie intereseaza in primul rand , ci cunoasterea si mentinerea in forul interior al copilului a urmatoarelor stari:

- dorinta de a cunoaste universul lumii vii;
- puterea de a ocroti formele de viata;

Obiectivele urmarite pentru realizarea educatiei ecologice la elevii din ciclul primar sunt:

- sa constientizeze interdependenta dintre calitatea mediului si calitatea vietii,
- sa-si insusesca cunostintele referitoare la complexitatea relatiei dintre speciile unui ecosistem

- sa ia atitudine fata de orice activitate care poate distruge echilibrul din natura
- sa aiba o conditie pozitiva, de participare la activitatile de protejare a mediului, conditie a unei vieti sanatoase, in deplina armonie cu natura.

Obiectivele educatiei ecologice in scoala se pot realiza pe doua cai;

1. prin contributia mai multor discipline de studiu
2. prin activitati extracurriculare

Pornind de la premisa ca educatia ecologica presupune mai multe componente(cunostinte, atitudini, conduita) care se dobandesc intr-un timp indelungat, este firesc ca acesta latura a educatiei sa se afle in atentia mai multor discipline si in toate etapele de pregatire si formare a elevilor.

Disciplina **Stiinte** are un mare potential in educatia ecologica a elevilor. Aceasta disciplina asigura in mod organizat insusirea unor cunostinte prin activitati de observare, identificare, grupare, jocuri, activitati practice a lumii care ne inconjoara.



La **Abilitati practice** elevii ingrijesc plantele din clasa, realizeaza jucarii din materiale refolosibile, realizeaza colectii de frunze, seminte, alte materiale pe care le folosesc apoi in activitatea lor.



La **Limba romana**, valorificand textele din manual, elevii iau contact cu frumosul din natura cu ajutorul cuvintelor, realizeaza creatii artistice dupa imagini din natura.

Educatia plastica isi aduce aportul la dezvoltarea simtului artistic, la sesizarea echilibrului, armoniei din mediul inconjurator ofera posibilitatea sa transpuna prin mijloace artistice frumosul din natura

Geografia este disciplina care ofera bogate cunostinte despre relief, ape curgatoare, ape statatoare, flora si fauna.

Educatia civica cuprinde teme care pot fi valorificate cu succes pentru formarea de atitudini adecvate in raporturile copiilor cu mediul inconjurator.

Cel mai bun prilej pentru a face educatie ecologica il constituie **activitatile extracurriculare**(drumetiile, excursiile, activitatile de ecologizare a unor zone verzi0 acolo unde copilul observa interventiile omului in natura si efectele acestor interventii bune sau rele.

Bibliografie:

1. Educatie ecologica - ' *Scrisoarea copilului catre pamant*' (fise de lucru – 5 / 8 ani), Marcela Meraru si Valeria Oprisoreanu, Editura Emia, 2004
2. Revista *"Invatamantul prescolar"* nr. 1-2 /20

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ – O NECESITATE

Prof. înv. primar: Stuparu Ștefania

Școala Gimnazială, comuna Ștefești

Educația, în noua eră a informației și a tehnologiei, așa cum se făcea acum douăzeci de ani, nu mai prezintă niciun interes pentru micii școlari.

Sfera dimensiunilor formării personalității se lărgeste, incluzând valori prioritare ale societății contemporane precum: pace și cooperare, participare și democrație, comunicare și mass-media etc. Îmbogățirea conținutului valoric al educației, un conținut dinamic și complex, impune schimbarea sensului formării prin trecerea de la modelul pluridisciplinar la cel interdisciplinar.

Au apărut astfel *noile educații* – educația raportată la mediu, educația pentru participare și democrație, educația economică și casnică modernă, educația nutrițională etc.

Una dintre componentele noilor educații, relevantă pentru evoluția sistemului de învățământ românesc actual, este și educația ecologică.

Termenul *ecologie* a apărut în anul 1866 și îi aparține biologului german Ernst Haeckel. Prin ecologie el definea știința care studiază legăturile dintre organisme și mediul înconjurător.

Ultimele decenii au fost marcate de evenimente care au atras atenția asupra relației dintre problemele mediului și cele de natură economică, socială, politică etc. și au adus un progres semnificativ în perceperea implicațiilor socioeconomice ale problematicii mediului și a relației dintre protejarea mediului și dezvoltare.

Una dintre finalitățile educației ecologice este de a dezvolta simțul responsabilității și solidarității între țări și regiuni, indiferent de nivelul lor de dezvoltare, pentru păstrarea și ameliorarea mediului.

Printre altele, educația ecologică urmărește:

- Dezvoltarea conștiinței ecologice, a simțului responsabilității dintre indivizi pentru păstrarea și conservarea mediului;
- Dezvoltarea capacității de a lua decizii, de a găsi și de a pune în practică soluții pentru prevenirea și rezolvarea problemelor concrete legate de relația individului cu mediul său de viață;
- Pregătirea cetățeanului actual și viitor pentru a influența pozitiv deciziile politice, economice și sociale cu privire la mediu.

Eficiența educației relative la mediu poate fi apreciată numai prin efectele pe termen lung asupra comportamentului viitorului cetățean. Activitățile de educație ecologică trebuie să prezinte însă interes pentru elev, să-l pună în situația de a interveni în situații concrete și de a aprecia efectele intervențiilor sale.

Chiar dacă cei mici află tot felul de informații despre mediu încă din grădiniță, prin intermediul poveștilor, poeziilor, cântecelelor, nu este de ajuns. O dată cu intrarea în ciclul primar ei iau la cunoștință despre mediului înconjurător și despre componentele acestuia, dar și despre efectele pe care acțiunile noastre (pozitive sau negative) le au asupra acestuia.

Dintre activitățile de dezvoltare a *simțului ecologic* care pot fi desfășurate de micii școlari, menționez:

- Plantare de flori, copaci;
- Ecologizarea unor zone (parc, curtea școlii, malul unei ape curgătoare);
- Realizarea unui *colț viu* al clasei;
- Organizarea unor excursii care să vizeze descoperirea frumuseților naturii;
- Reciclarea deșeurilor și realizarea unor obiecte pentru diferite expoziții;
- Observațiile de teren;
- Discuții de grup cu participarea unor experți.

Având certitudinea că printre micii ecologiști formați astăzi, se ascund marii apărători ai planetei de mâine, nouă, profesorilor ne revine responsabilitatea formării unor atitudini și comportamente pozitive față de mediu.

Bibliografie:

1. Cucuș, C., *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice - Ediția a III – revăzută și adăugită*, Editura Polirom, Iași, 2009;
2. Stoica, D., Dinescu, R., Minulescu, C., *Mai mult verde, mai mult albastru*, Editura Carminis, Pitești, 2009.

APA, IZVORUL VIEȚII, ÎN PERICOL

prof. înv. primar Voicu Adriana Andreea

Liceul tehnologic Carol I, Valea Doftanei

Oricui îi place apa! Tuturor ne place fie să înotăm, fie să facem baie, să o bem, proaspătă și curată, să îi admirăm frumusețea în izvoare, râuri și lacuri, apa fiind, după aer, al doilea element esențial al vieții.

Cu toate acestea, neglijăm mereu să o privim ca pe ceva fragil și vulnerabil, fiind tentați continuu să considerăm că e ceva ce se repară de la sine.

Și totuși... Oare ce se va întâmpla cu apa și vietățile care trăiesc în și pe lângă mediul acvatic, dacă vom continua să neglijăm protejarea ei? Dar cu noi ce se va întâmpla? Fără mâncare putem trăi mult mai mult timp decât fără apă.

Și apare întrebarea firească: de unde atâta apă potabilă?

Planeta Albastră poartă acest nume deoarece în proporție de 71% este acoperită de apă. Cu toate acestea, 97% din apa disponibilă este apă marină, prea sărată pentru uzul uman. Din apa disponibilă rămasă 2% se află în ghețari și calote glaciare, rămânând astfel doar 1% pentru nevoile oamenilor. Este oare suficient? Raportul UNESCO despre dezvoltarea apei (WWDR, 2003) din cadrul Programului de Evaluare a Apei pe Plan Mondial arată că, în următorii 20 de ani, cantitatea de apă potabilă disponibilă va scădea cu 30%.

Apa este într-o profundă criză. Prima cauză a acestei crize este suprapopularea Terrei. Odată cu suprapopularea a crescut și consumul de apă, atât pentru uz casnic, cât, mai ales, pentru susținerea activităților industriale și agricole. Se apreciază că, în decurs de 50 de ani, preluarea apei potabile din râuri, lacuri și alte surse a crescut de circa 4 ori.

Creșterea demografică presupune și un volum mai mare de hrană. Deci, o altă cauză a crizei apei, cauză ce decurge, de fapt, din prima, este creșterea consumului de apă în agricultură. Din consumul mondial de apă 69% revine agriculturii, 23% industriei și doar 8% consumului casnic.

Apa este indispensabilă vieții, dar în cazul în care nu este protejată și curată poate deveni cel mai mare dușman al omului. Alterarea calităților fizice, chimice și biologice ale acesteia afectează tot ce reprezintă viață.

În țara noastră nu există suficiente stații de epurare și nici sisteme de canalizare, apele reziduale ajungând de multe ori direct în mediul înconjurător, poluându-l.

O stație de epurare eficientă funcționează în trei trepte: tratare mecanică, tratare chimică și tratare biologică. În România cele mai multe stații au doar prima treaptă- tratarea mecanică, ce presupune curățarea apei de plasticuri, carton și alte reziduuri.

Dintre soluțiile găsite de oameni pentru economisirea apei iată câteva: practicarea unei agriculturi organice, colectarea apei în rezervoare mari și folosirea ei pentru irigații, stoparea defrișărilor, evitarea consumului de apă în exces, legi care interzic evacuarea la întâmplare a reziduurilor poluante, desalinizarea apei marine.

Apa potabilă este de obicei colectată la izvoare sau este extrasă din puțuri artificiale. Construirea mai multor asemenea puțuri ar fi o metodă pentru a produce mai multă apă, presupunând că pânza de apă freatică poate să asigure un debit adecvat. Alte surse de apă sunt ploile și apa din râuri și lacuri. Apa de suprafață trebuie însă purificată înaintea consumului de către om. Purificarea implică îndepărtarea substanțelor nedizolvate sau dizolvate, precum și a bacteriilor periculoase. Cele mai folosite metode sunt filtrarea cu nisip, pentru îndepărtarea materiilor nedizolvate, și tratarea cu clor și fierberea pentru uciderea bacteriilor periculoase. Distilarea îndeplinește toate cele trei sarcini. Există și tehnici mai avansate, precum osmoza inversă. Desalinizarea apei sărate din mări și oceane este o soluție mai scumpă utilizată în climatele aride de coastă.

Distribuția apei potabile are loc fie printr-un sistem de distribuție, fie îmbuteliată. În multe țări există programe de distribuire gratuită a apei în caz de necesitate.

Reducerea risipirii apei, adică utilizarea apei potabile doar pentru consumul uman, ar fi o altă soluție. În unele orașe, precum Hong Kong, apa de mare este folosită pe scară largă, de exemplu la toalete, în scopul conservării resurselor de apă potabilă. Poluarea apei ar putea fi cel mai mare consumator inutil de apă, risipind această resursă, indiferent de beneficiile aduse poluatorului. Medicamentele consumate de oameni ajung deseori în canalizare și au efecte negative asupra vieții acvatice dacă se acumulează și nu sunt biodegradabile.

În concluzie, cea mai simplă, dar în același timp cea mai dificilă metodă de protejare a acestei resurse naturale a Terrei este **SCHIMBAREA MODULUI DE GÂNDIRE, ATITUDINII ȘI COMPORTAMENTULUI OMENESC!!!**

Bibliografie: Wikipedia.org

EDUCATIA ECOLOGICA INTRE MODA SI NECESITATE

De ce se pune accent pe educatia ecologica? Pentru ca, in prezent mai mult de 5,3 miliarde de oameni folosesc (abuzand deseori cu sau fara stiinta) resursele naturale ale Pamantului. In fiecare colt al lumii, oamenii taie paduri, extrag minerale si surse de energie, erodeaza solul, polueaza aerul si apa, creeaza deseuri primejdioase si produc o ruptura a zonelor naturale intr-un ritm fara precedent in istoria umanitatii. Deoarece cerintele care decurg din suprapopulare si dezvoltare cresc, devine tot mai greu pentru oameni sa-si satisfaca nevoile si dorintele. Multi experti sunt ingrijorati de faptul ca, daca acest ritm continua, vom fi martorii distrugerii treptate chiar a sistemelor care sprijina viata pe Pamant.

Educatia ecologica este un proces care are ca scop imbunatatirea calitatii vietii prin asigurarea oamenilor cu "uneltele" de care au nevoie pentru a rezolva problemele de mediu. Educatia ecologica este modalitatea prin care putem ajuta oamenii sa dobandeasca cunostinte, deprinderi noi, motivatii, valori si angajamentul de care avem nevoie pentru a gospodarii eficient resursele Pamantului si de a-si asuma raspunderea pentru mentinerea calitatii mediului.

In ciuda parerii multor oameni, educatia ecologica nu se leaga numai de planul de invatamant al obiectului STIINTE, ci se intersecteaza cu toate celelalte obiecte de studio, inclusive in afaceri, economie, arta limbajului, istorie, studii sociale si umanitare. Copiii sunt un public important pentru educatia ecologica deoarece sunt gestionarii si consumatorii de maine ai resurselor. Si, in unele cazuri copii isi pot influenta parintii si alti membri ai familiei si comunitatilor locale. Educatorii si toti cei ce lucreaza in scoli si cu elevi pot avea un impact deosebit, de la cresterea constientizarii si cunoasterii pana la formarea de atitudini si proiecte active in numele educatiei de mediu. Este foarte important sa recunoastem ca nu exista o singura cale corecta de a face educatie ecologica.

Credem ca este foarte important sa constinetizam ca problemele de mediu sunt urgent si trebuie abordate de intreaga comunitate, iar educatia ecologica trebuie sa fie parte integranta a solutiei. Opiniile divergente privind starea mediului, consecintele degradarii acestuia si rolul educatiei sunt subiecte foarte bune de dezbatere, iar noi consideram ca nu trebuie impus un anumit fel de a gandi; speranta noastra este ca educatia ecologica poate ajuta oamenii sa invete cum sa gandeasca, cum sa ia decizii, sa cantareasca optiunile si sa alinieze valorile cu actiunile personale.

"ANUL ACESTA POATE SI PUNCTUL DE COTITURA" considera Laurence TUBIANA – Ambasadorul pentru Clima al Frantei. Tubiana a avut ca sarcina coordonarea celui mai mare proiect din istorie, in asa fel incat la finele anului 2015, in cadrul Conferintei ONU pentru Schimbari Climatice, 195 de tari au semnat un nou acord global prin care au convenit sa mentina cresterea temperaturii medii la nivel mondial mult sub nivelul a 2⁰C. Exista totusi multe motive care ne fac sa ne temem ca nu vom reusi. Din 1992, de la primul summit mondial cu acest subiect (la Rio de Janeiro), tarile lumii s-au intalnit de 19 ori fara sa faca vreun progress semnificativ. In tot acest interval de timp, am adaugat in atmosfera aproape la fel de mult carbon ca in tot secolul anterior.

Si totusi exista si motive de speranta: sase companii petroliere europene spun ca ar saluta o taxa pe carbon, un urias fond de pensii norvegian a promis ca va inceta sa investeasca in carbine, iar papa a pus in joc uriasa sa autoritate spiritala

pentru a influența problema. Anul 2014 a fost primul în care emisiile de carbon globale nu au crescut, chiar dacă economia globală era în creștere. Nu vom ști imediat dacă este o tendință, dar e prima oară când se întâmplă. Fenomenul schimbărilor climatice afectează tot globul pământesc și este un proces ireversibil. Dezvoltarea industrială fără precedent, dar și alte activități umane generează schimbările climatice cu urmări catastrofale. Este foarte clar că acest fenomen globalizat afectează de cele mai multe ori comunitățile și țările care contribuie cel mai puțin la acest fenomen. De fiecare dată când activitățile noastre conduc la o creștere a emisiilor de gaze cu efect de seră, trebuie să ne gândim că este amenințată viața a mii și mii de oameni din zonele sărace ale lumii. Pentru a evita astfel de acțiuni dăunătoare putem să:

- Reducem consumul inutil de energie în toate activitățile noastre zilnice;
- Utilizăm mijloacele de transport mai puțin poluante (tren, bicicleta, transport în comun);
- Depozităm deșeurile în locuri special amenajate, după colectarea selectivă;
- Sensibilizăm prietenii și familia asupra fenomenului de schimbare a climei și a metodelor de reducere a gazelor cu efect de seră;
- Ne implicăm în activități de protecție a mediului, mobilizând sau cooperând și cu alte grupuri pentru acțiuni eficiente;
- Abordăm chestiunea mediului având mereu în vedere contextul social, politic și economic.

În încheiere vă rog să folosiți un stil interactiv și participativ de predare, cu accent pe gândirea critică, descoperirea și abordarea creativă a rezolvării problemelor de mediu, toate acestea putând fi utilizate în toate domeniile de studiu și în viața în general. Ajuțați la formarea unor generații de copii și adulți cărora le pasă de Natură și care știu că prin acțiunile lor pot contribui la dezvoltarea unei lumi mai bune!

Ca educatori, aveți puterea să schimbați viața oamenilor și să serviți ca modele pentru colegii voștri.

Vă doresc mult succes!

Ciprian STANCIU

Președinte CET "Floarea Reginei" Sinaia

Sinaia, 22 aprilie 2017

Proiectul educațional "TERRA – te iubim"

Bibliografie:

- *EcoEd – editia a III-a, 2002 – CET "Floarea Reginei" Sinaia*
- *Economiseste! 2005 – Federatia RacRo*
- *Revista "National Geographic" Romania, noiembrie 2015*

ȘCOALA GIMNAZIALĂ "PRINCIPESSA MARIA" SINAIA
Prof.înv.primar Moldoveanu Florența - Maria

PROIECT "ECO-STIL"

Pentru a fi prietenul naturii trebuie să ai o gândire și un comportament ecologic.

În perioada actuala educația ecologică are un sens specific și un loc aparte în educarea tinerei generații. Școala este locul perfect în instruirea copiilor în acest domeniu, iar cadrele didactice sunt cele mai indicate persoane.

Pentru a înțelege mai bine aceasta , copiii trebuie să știe că „ecologia” îi sfătuiește ce este și ce nu este bine să facă în relația lui cu natura, într-un cuvânt, aceasta ne învață cum să ocrotească natura.

Odată cu sosirea primăverii ne-am gândit ca alături de cele trei evenimente ecologice din cadrul lunii martie (ziua pământului, ziua apei, ziua pădurii) să ne alăturăm și campaniei "Verde Crud" organizată de Primăria Orașului Sinaia.

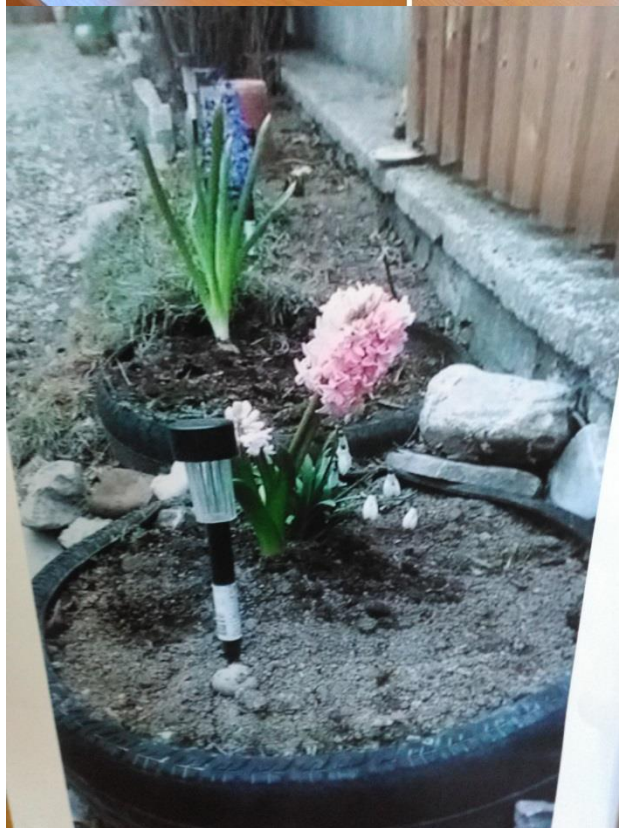


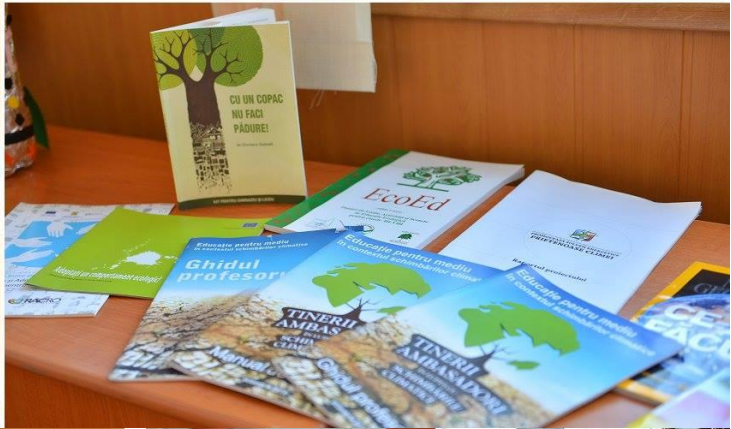
**SELECȚIE LUCRĂRI REALIZATE DE CĂTRE ELEVII PARTICIPANȚI LA
CONCURS-SECȚIUNEA DESEN -"APA, IZVORUL VIEȚII"**

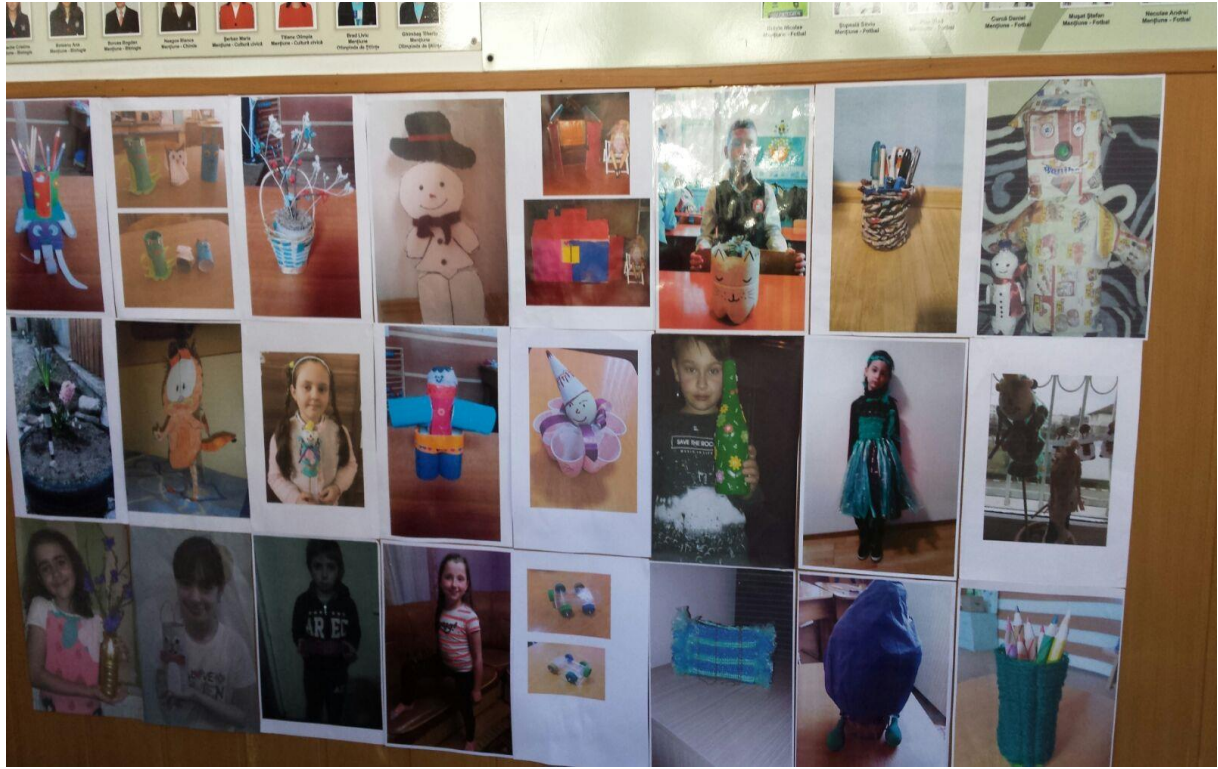




**SELECȚIE LUCRĂRI REALIZATE DE CĂTRE ELEVII PARTICIPANȚI LA
CONCURS-SECȚIUNEA FOTO-VIDEO-”MAI MULT CU MAI PUȚIN!
RECICLARE,REFOLOSIRE, REUTILIZARE”**







ZIUA PĂMÂNTULUI-22 APRILIE 2017

**SECȚIUNEA DE REFERATE ȘI COMUNICĂRI LA ȘCOALA
GINNAZIALĂ ” Principesa Maria ” Sinaia**



PARTENERII PROIECTULUI

- ❖ **PRIMĂRIA ORAȘULUI SINAIA**
- ❖ **ASOCIAȚIA DE ECOLOGIE ȘI TURISM "FLOAREA REGINEI" SINAIA**
- ❖ **CENTRUL CULTURAL "CARMEN SYLVA" SINAIA**
- ❖ **BANCA ROMÂNEASCĂ SINAIA**